

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. december 14.^{* i}

„Dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – A közbeszerzési eljárásban szereplő összes tételre vonatkozó ajánlatkérések – A hozzáférés megtagadása – A kért dokumentumok egyedi és konkrét vizsgálatának hiánya – A közbiztonság védelmére vonatkozó kivétel – A kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel – A magánélet védelmére vonatkozó kivétel – A döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivétel – Általános vélelem – Észszerűtlen munkateher”

A T-136/15. sz. ügyben,

az **Evropaiki Dynamiki – Proigma Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE** (székhelye: Athén [Görögország], képviselik kezdetben: I. Ampazis és M. Sfyri, később: M. Sfyri és C.-N. Dede ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

a **Svéd Királyság** (képviselek: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson és N. Otte Widgren, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az **Európai Parlament** (képviselek kezdetben: N. Görlitz, N. Rasmussen és L. Darie, később: N. Görlitz, L. Darie és C. Burgos, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Európai Parlament 2015. február 13-i, az ITS 08 – Számítástechnikai szolgáltatásokra irányuló külső szolgáltatásnyújtás 2008/S 149–199622 ajánlati felhívása összes tételére vonatkozó ajánlatkérésekhez való hozzáférés iránti kérelmet megtagadó határozatának megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín és I. Reine (előadó) bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. január 31-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

- 1 A felperes Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE jelentkezett az Európai Parlament által az ITS 08 – Számítástechnikai szolgáltatásokra irányuló külső szolgáltatásnyújtás 2008/S 149–199622 számon kiírt, tizenhat különböző, összesen 300 millió euró értékű tételre vonatkozó ajánlati felhívásra (a továbbiakban: ITS 08 ajánlati felhívás). Az ajánlati felhívás eredményeként a felperes 2009. október 26-án keretszerződést kötött a Parlamenttel a fejlesztői tapasztalat dokumentációs alkalmazások és tartalomkezelő rendszerek használatában című 7. tételre (a továbbiakban: 7. tétel) vonatkozóan.
- 2 2014. november 14-i levelében a felperes hozzáférést kért a Parlamenttől „az ITS 08 [ajánlati felhívás] összes tételére vonatkozóan a [Parlament] által elküldött árajánlat iránti megkeresésekkel kapcsolatos minden elérhető információhoz” (a továbbiakban: ajánlatkérések vagy kért dokumentumok). A felperes kérte, hogy a levelének kézhezvételétől számított tizenöt napon belül továbbítsák neki az ajánlatkérések másolatát, ideértve a technikai mellékleteket. Kérelmének alátámasztására a felperes arra hivatkozott, hogy gyanúja szerint a Parlament a 7. tétellel kapcsolatos bizonyos feladatokat szabálytalanul a más tételekkel – különösen a 6. tétellel – összefüggésben elfogadott szerződéses partnerekre bízott, és ellenőrizni kívánta az állítólagosan jogellenes feladat kiosztás miatt őt ért kár mértékét.
- 3 2014. november 17-i elektronikus levelében és ugyanazon a napon kelt levelében a Parlament visszaigazolta az ajánlatkérésekhez való hozzáférés iránti eredeti kérelem kézhezvételét, és jelezte a felperesnek, hogy e kérelmet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) rendelkezései fényében fogja megvizsgálni.
- 4 2014. december 3-i elektronikus levelében a Parlament tájékoztatta a felperest, hogy az „1000 darabot jócskán meghaladó” egyenként megvizsgálandó dokumentum nagy számára tekintettel nem tudja betartani az 1049/2001 rendeletben előírt 15 munkanapos határidőt. Ezzel kapcsolatban azt javasolta a felperesnek, hogy az említett rendelet 6. cikkének (3) bekezdése szerinti méltányos megoldást keressenek, melynek értelmében a Parlament egy később meghatározandó menetrend szerint elemzi és közli a kért dokumentumokat az egyes tételek vonatkozásában. A Parlament azt is javasolta, hogy először a 7. tételhez kapcsolódó dokumentumokat vizsgálja meg, 2015. január 31-ig, majd egy további szakaszban a 6. tételhez kapcsolódókat.
- 5 2014. december 5-én a felperes azt a választ adta a Parlamentnek, hogy nem tudja elfogadni ezt a javaslatot. A felperes szerint ugyanis az összes dokumentum elektronikus formában van rendszerezve és nyilvántartva, így azok hozzáférhetővé tétele nem igényel túlzott munkát a Parlament részéről. A felperes emellett pontosította, hogy amennyiben minden egyes tétel elemzése két hónapig tart, ahogyan azt a Parlament a 7. tételhez kapcsolódó dokumentumok vizsgálata tekintetében javasolta, akkor a felperesnek közel három évet kellene várnia, míg az összes kért dokumentumot megkapja. A felperes ezért jelezte, hogy véleménye szerint a Parlament javaslata a hozzáférés megtagadásával egyenértékű. Következésképpen a felperes megerősítő kérelmet nyújtott be az összes kért dokumentum 2015. január 31-ig történő továbbítása iránt.
- 6 2014. december 9-i levelében a Parlament pontosította, hogy 2014. december 3-i javaslata semmiképpen sem minősül a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának. A Parlament az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján kérte a hozzáférés iránti eredeti kérelemre történő válaszadás határidejének 15 munkanappal történő meghosszabbítását.

- 7 2014. december 17-i elektronikus levelében a felperes megismételte arra irányuló kérelmét, hogy 2015 januárjának végéig tegyék számára hozzáférhetővé az „összes kért információt”. A felperes azt is jelezte a Parlamentnek, hogy 2014. december 3-i javaslatával a Parlament nem kísérelt meg komolyan méltányos megoldást keresni, mivel a felperes már rendelkezett a 7. tételhez kapcsolódó dokumentumokkal, melyek első körben történő vizsgálatát a Parlament javasolta. A felperes szerint a 6. tételhez kapcsolódó dokumentumok elemzésével kellett volna kezdeni.
- 8 2014. december 18-i határozatával a Parlament elutasította az ajánlatkérésekhez való hozzáférés iránti eredeti kérelmet, azon az alapon, hogy a számos kért dokumentum egy részének egyenkénti vizsgálata alapján nyilvánvalóvá vált, hogy az azokban szereplő információk az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek hatálya alá tartoznak. Emellett a Parlament szerint vélelmezhető, hogy e kivételek más kért dokumentumokra is vonatkoznak, mivel azok a már vizsgált dokumentumokkal azonos jellegűek. Másodlagosan a Parlament azzal érvel, hogy az összes kért dokumentum egyenkénti vizsgálata aránytalan munkaterhet jelentene.
- 9 2015. január 12-i levelében a felperes az összes ajánlatkéréshez való hozzáférés iránti megerősítő kérelmet nyújtott be. A Parlament 2015. január 19-i elektronikus levelében visszaigazolta e megerősítő kérelem kézhezvételét.
- 10 2015. február 2-i elektronikus levelében a Parlament az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján 15 munkanappal meghosszabbította a felperes megerősítő kérelmére való válaszadás határidejét.
- 11 2015. február 13-i határozatával a Parlament elutasította a felperesnek az összes dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmét (a továbbiakban: megtámadott határozat).
- 12 A megtámadott határozatban a Parlament mindenekelőtt azzal érvel, hogy semmiféle, az ajánlatkérések hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettség nem ered az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletből (HL 2012. L 298., 1. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) vagy a 966/2012 rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletből (HL 2012. L 362., 1. o.; a továbbiakban: felhatalmazáson alapuló rendelet).
- 13 A hozzáféréshez való jog korlátait illetően a Parlament jelezte, hogy a kért dokumentumok elemzésének folytatása megerősítette, hogy bizonyos ajánlatkérések az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt, a hozzáféréshez való jog alóli kivételek hatálya alá tartoznak.
- 14 Először is, a Parlament informatikai rendszerének részletei kitűnnének bizonyos dokumentumokból, amelyek az erre vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető információkkal együttesen veszélyeztethetnék e rendszer biztonságát. A Parlament utalt többek között a biztonsági szoftverekre, az épületek olyan biztonsági jellemzőinek kezeléséhez használt alkalmazásokra, mint amilyen a biztonsági kamerák elhelyezkedése, valamint a logisztikai célokra használt alkalmazások nevére. A Parlament szerint tehát a közbiztonság védelme igazolja a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását.
- 15 Másodszor bizonyos ajánlatkérések személyes adatokat tartalmaznak, mint amilyen a Parlamentnél dolgozó tanácsadók neve, szakmai profilja és szolgálati ideje. Mivel a Parlament szerint ezen adatok közlésének szükségessége egyáltalán nem igazolt, a kért dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni az érintett személyek magánéletének védelme érdekében.
- 16 Harmadszor a kért dokumentumok olyan gazdasági és technikai információkat tartalmaznak, melyek bemutatása feltárná a Parlament vásárlói profilját a piac számára. Emellett az ajánlatkérések információt tartalmazhatnak az egyes tételek esetében kiválasztott szolgáltatók sajátos szakértelmére, valamint kereskedelmi stratégiájára és a harmadik felekkel kötött szövetségekre vagy fennálló

kapcsolatokra vonatkozóan. A Parlament szerint a kereskedelmi érdekek védelme, vagyis az érintett gazdasági szereplők és a Parlamenté, ugyancsak igazolják a kért dokumentumokhoz való bármely hozzáférés megtagadását.

- 17 Negyedszer a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele a Parlament döntéshozatali eljárása veszélyeztetésének kockázatával járna, mivel olyan, folyamatban lévő informatikai projektekkel kapcsolatos információkat tárna fel, amelyekkel kapcsolatban még nem született döntés. A Parlament szerint hosszú távon ez akadályozná az általa e téren kidolgozott működési stratégiát.
- 18 A megtámadott határozatban a Parlament azzal is érvel, hogy semmiféle nyomós közérdek nem fűződik a kereskedelmi érdekek és a döntéshozatali eljárás védelméhez kapcsolódó kivételek alkalmazásának mellőzéséhez. E tekintetben a Parlament jelezte, hogy nem vehető figyelembe a felperes különös érdeke, akit állítása szerint a szóban forgó közbeszerzés lefolytatása során a Parlament által elkövetett szabálytalanságok miatt kár ért.
- 19 A Parlament a megtámadott határozatban azt is pontosította, hogy még ha nem is tudta egyenként megvizsgálni a felperes által kért összes dokumentumot, a hozzáféréshez való jog alóli hivatkozott négy kivételt úgy kell tekinteni, mint amelyek e dokumentumok mindegyikére kiterjednek egy általános vélelem alapján, a Bíróság által a 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítéletben (C-139/07 P, EU:C:2010:376) kialakított ítélkezési gyakorlatnak megfelelően.
- 20 Végül a megtámadott határozatban a Parlament hangsúlyozta, hogy a kért, 10 000 dokumentum közül kiválogatandó, közel 18 000 oldalt kitevő 1500 dokumentum egyenkénti vizsgálata túlzott munkaterhet jelentene a Parlament szolgálatai számára. E munkateher aránytalan a felperes által hozzáférés iránti kérelme alátámasztására felhozott érdekekre tekintettel.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2015. március 20-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 22 2015. június 22-én a Parlament benyújtotta ellenkérelmét.
- 23 2015. augusztus 21-án a felperes benyújtotta a válaszát. 2015. október 27-én a Parlament benyújtotta viszonzválaszát.
- 24 A Törvényszék Hivatalához 2015. augusztus 28-án benyújtott beadványával a Svéd Királyság kérte, hogy a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen eljárásba. 2015. november 11-i végzésével a Törvényszék első tanácsának elnöke megengedte e beavatkozást.
- 25 2016. február 8-án a Svéd Királyság benyújtotta beavatkozási beadványát. A felperes és a Parlament 2016. április 14-én, illetve április 19-én nyújtották be a beavatkozási beadvánnyal kapcsolatos észrevételeiket.
- 26 A Törvényszék kibővítését követően az ügyet új előadó bírónak osztották ki. Mivel ezt követően módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a negyedik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 27 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (negyedik tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott. 2016. december 15-én a Törvényszék pervezető intézkedés keretében több, a tárgyalás előtt írásban megválaszolandó kérdést tett fel a Parlamentnek. A Parlament a megadott határidőn belül válaszolt ezekre a kérdésekre.

- 28 A Törvényszék a 2017. január 31-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 29 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a kereset elutasítása esetén is a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.
- 30 A Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 31 A Svéd Királyság lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot.

A jogkérdésről

A jogvita tárgyáról

- 32 A kereset alátámasztására a felperes két jogalapot hoz fel, melyek közül az első a kért dokumentumok egyenkénti vizsgálatának hiányára és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megfelelően a dokumentumokhoz való részleges hozzáféréshez való jog megsértésére vonatkozik, míg a második az e rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia bekezdésében és e bekezdés b) pontjában, 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében és 4. cikkének (3) bekezdésében előírt, a közbiztonság, a magánélet, a kereskedelmi érdekek és a döntéshozatali eljárások védelmére vonatkozó kivételek Parlament általi téves értelmezéséhez kapcsolódik.
- 33 Ellenkérelmében a Parlament másodlagosan és csupán arra az esetre, ha a Törvényszék a felperes által felhozott két jogalapot megalapozottnak találná, azzal érvel, hogy a megtámadott határozat továbbra is jogszerű maradna. Ugyanis a Parlament a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását az „aránytalanul nagy adminisztratív teherre vonatkozó, (írásban nem szereplő) és nem vitatott jogalapra” alapozná, így a Törvényszék nem semmisíthetné meg a megtámadott határozatot. Emellett a Parlament felkéri a Törvényszéket annak saját kezdeményezésre történő megvizsgálására, hogy e körülmény milyen mértékben indokolná a kereset egészének esetleges elfogadhatatlanságát.
- 34 E tekintetben a felperes keresetlevele valóban két jogalapot tartalmaz, de nem említi külön jogalapként az aránytalan munkateher hiányát. Mindazonáltal az első jogalap alátámasztására a felperes kifejezetten azzal érvel, hogy a Parlamentnek a túlzott és aránytalan munkateherre vonatkozó érve nem megalapozott, mivel a Parlament nem pontosította a megvizsgált oldalak számát, sem az azok tartalmának értékelésére fordított időt. A felperes hozzáteszi, hogy e munkamennyiség legfeljebb néhány napot vehet igénybe, mivel a kért dokumentumok többsége rövid és ugyanolyan szerkezetű.
- 35 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes vitatta a Parlament által a megtámadott határozatban kifejezetten felhozott, a túlzott és aránytalan munkateherre vonatkozó indokot. Ezen érv jogszerűségének vizsgálatára tehát sor fog kerülni, az első jogalap vizsgálata keretében.

Előzetes észrevételek

- 36 Emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz való hozzáférés jogát az Európai Unió Alapjogi Chartája védi, és különös alapjognak minősül. Az említett Charta 42. cikke értelmében ugyanis bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult hozzáférni e dokumentumokhoz, függetlenül azok megjelenési formájától (2012. november 29-i Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, T-590/10, nem tették közzé, EU:T:2012:635, 73. pont). Emellett az 1049/2001 rendelet az (1) preambulumbekzdése szerint illeszkedik az Amszterdami Szerződés által beiktatott EUSZ 1. cikk második bekezdésében kifejezett azon szándékhoz, hogy új szakaszt jelentsen az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Amint arra az említett rendelet (2) preambulumbekzdése emlékeztet, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga ez utóbbiak demokratikus jellegéhez kapcsolódik (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34. pont; 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 68. pont; 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 72. pont).
- 37 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet konkrétan kell vizsgálni (lásd: 2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E konkrét vizsgálatot egyébként a kérelemmel érintett minden dokumentum vonatkozásában el kell végezni. Az 1049/2001 rendeletből ugyanis az következik, hogy a rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében említett kivételeket „egy” dokumentumra alkalmazandóként határozzák meg (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 70. pont; 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 116. pont).
- 38 E főszabály azonban nem jelenti azt, hogy minden körülmények között ilyen vizsgálat lefolytatása kötelező. Amikor ugyanis az intézmény által az 1049/2001 rendelet alapján megfogalmazott hozzáférés iránti kérelemre válaszul főszabály szerint elvégzendő konkrét és egyenkénti vizsgálat célja a kérdéses intézmény számára egyrészt annak mérlegelésének lehetővé tétele, hogy mennyiben alkalmazható a hozzáférési jog alóli valamely kivétel, másrészt a részleges hozzáférés lehetőségének mérlegelése, akkor e vizsgálat szükségtelen lehet, ha az adott ügy egyedi körülményei alapján egyértelmű, hogy a hozzáférést meg kell tagadni vagy éppen ellenkezőleg, meg kell adni (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 75. pont).
- 39 Ezen általános megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni a felperes által felhozott jogalapokat.

A kért dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának hiányára és a részleges hozzáféréshez való jog megsértésére vonatkozó első jogalapról

- 40 A felperes azt állítja, hogy a Parlament azon határozata, amely a vizsgálatot igen korlátozott számú ajánlatkérésre korlátozza, nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a Törvényszék állandó ítélkezési gyakorlatával, amely szerint mindenképpen szükség van a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatára, még akkor is, ha egyértelmű, hogy a hozzáférés iránti kérelem valamely kivétel körébe tartozó dokumentumokra irányul. E tekintetben a felperes többek között úgy véli, hogy a megtámadott határozatban szereplő, túlzott és aránytalan munkateherre vonatkozó érv egyáltalán nincs alátámasztva. Véleménye szerint a kért dokumentumok jellegére és tartalmára tekintettel, melyek azonos szerkezettel rendelkeznek, a szükséges munka legfeljebb néhány napot venne igénybe.

- 41 Emellett a felperes szerint a Parlament azáltal, hogy nem vizsgálta meg a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét, megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését.
- 42 A jelen ügyben nyilvánvaló, hogy a Parlament nem végezte el az összes ajánlatkérés konkrét és egyenkénti vizsgálatát, hanem e dokumentumokból vett minta elemzésére szorítkozott. A megtámadott határozatban a Parlament azzal érvel, hogy két okból nem volt köteles konkrét és egyenkénti vizsgálatot végezni.
- 43 Először is az ajánlatkérések a dokumentumok olyan különös csoportját képezik, amelyre vonatkozóan fennáll azon általános vélelem, hogy azok hozzáférhetővé tétele a hozzáféréshez való jog alóli négy különböző kivételbe ütközik. A kért dokumentumok többek között a jellegükre tekintettel nem nyilvánosak, mivel hozzáférhetővé tételüket a költségvetési rendelet egyáltalán nem írja elő. Másodszor, az összes kért dokumentum konkrét és egyenkénti vizsgálata a hozzáférés iránti kérelem céljaira tekintettel „aránytalan” terhet jelentene a Parlament szolgálatai számára. A Parlament e tekintetben a 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítéletre (C-127/13 P, EU:C:2014:2250) támaszkodik, amely az Alapjogi Charta 41. cikkében szereplő megfelelő ügyintézés elve hatékony érvényesülésének megóvására vonatkozott.
- 44 Ezzel összefüggésben először azt kell tehát megvizsgálni, hogy a Parlament hivatkozhatott-e azon általános vélelem alkalmazására, amely szerint a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tétele az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek által védett érdekek közül egyet vagy többet sértene, vagy hogy e kivételek nyilvánvalóan és teljes mértékben kiterjednek-e a kért dokumentumok összességére, oly módon, hogy a Parlament nem volt köteles a kért dokumentumok mindegyikére nézve konkrét és egyenkénti vizsgálatot végezni. Abban az esetben, ha a Törvényszék a jelen ügyben az ilyen általános vélelem fennállásának hiányát állapítaná meg, vagy azt, hogy e kivételek nem terjednek ki nyilvánvalóan és teljes mértékben a kért dokumentumok tartalmára, következésképpen megállapítaná a Parlament azon kötelezettségének fennállását, hogy a kért dokumentumok mindegyikére nézve konkrét és egyenkénti vizsgálatot végezzen, másodszor azt kellene megvizsgálni, hogy a Parlament mégis mentesülhetett-e az ilyen konkrét és egyenkénti vizsgálat elvégzése alól amiatt, hogy e vizsgálat „aránytalan” munkaterhet jelentene.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia bekezdésében és e bekezdés b) pontjában, a (2) bekezdés első francia bekezdésében és e cikk (3) bekezdésében előírt kivételeknek a kért dokumentumok összességére való alkalmazásáról

- 45 A jelen ügyben a megtámadott határozat „az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek az összes dokumentumra való alkalmazásának vélelme” című F pontjában, amely „Az ön kérelmének az [...] 1049/2001 rendelet 8. cikke alapján történő újbóli értékelése” elnevezésű címben szerepel, a Parlament jelezte, hogy a kért dokumentumok mind ugyanabba a kategóriába tartoznak, mégpedig az „ajánlatkérések” közé, és azok ugyanazon jellemzővel bírnak, mivel arra irányulnak, hogy az egyes tételek tekintetében kiválasztott szolgáltatóktól ajánlatot adjanak a keretszerződés alapján meghatározott szerződés megkötésére.
- 46 E megállapítás alapján a Parlament a megtámadott határozatban úgy tekintette, hogy a kért dokumentumok összessége az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia bekezdésében és e bekezdés b) pontjában, a (2) bekezdés első francia bekezdésében és e cikk (3) bekezdésében előírt, a közbiztonság, a magánélet, a kereskedelmi érdekek és a döntéshozatali eljárások védelmére vonatkozó négy különálló kivétel hatálya alá tartozik.
- 47 E tekintetben a Bíróság elismerte, hogy az intézményeknek annak érdekében, hogy magyarázatot adjanak arra, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférés hogyan sérthetné az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivétellel védett érdeket, lehetőségük van a dokumentumok bizonyos kategóriáira

alkalmazandó általános vélelmekre alapítani az álláspontját, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. pont; 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54. pont; 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 74. pont; 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65. pont).

48 Emellett egy és ugyanazon igazolás vonatkozhat az azonos kategóriába tartozó dokumentumokra, ha azok ugyanolyan jellegű információkat tartalmaznak. Mindazonáltal csak abban az esetben mentesülhet az intézmény e dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata alól, ha a hozzáféréshez való jog alóli kivétel nyilvánvalóan és teljes mértékben kiterjed e dokumentumok tartalmára (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 9-i LPN kontra Bizottság ítélet, T-29/08, EU:T:2011:448, 114. pont).

49 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a Parlament állításának megfelelően a hozzáféréshez való jog alóli általa hivatkozott kivételek közül egy vagy több kiterjed-e a kért dokumentumok összességére, akár azok sajátos jellege, akár azok tartalma miatt.

– Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia bekezdésében és e bekezdés b) pontjában, valamint e cikk (3) bekezdésében előírt, a közbiztonság, a magánélet és a döntéshozatali eljárások védelmére vonatkozó kivételekről

50 Először is, ami a kért dokumentumok jellegét illeti, a Parlament egyáltalán nem bizonyította, hogy e dokumentumokra, sajátos jellegükre tekintettel, kiterjedne a közbiztonság, a magánélet vagy a döntéshozatali eljárások sérelmére vonatkozó állítólagos általános vélelem.

51 Az ajánlatkérés főszabály szerint ugyanis azon feladat leírását tartalmazza, amelyet az ajánlatkérő a szerződéses partnerével kötött keretszerződés alapján elvégeztetni kíván. Tekintettel a közbeszerzések tárgyát képező áruk és szolgáltatások sokféleségére, különösen informatikai téren, nem bizonyított, hogy valamely ajánlatkérés hozzáférhetővé tétele főszabály szerint és pontosabb magyarázat hiányában a közbiztonság, a magánélet vagy a döntéshozatali eljárások sérelmének kockázatával járna. E tekintetben a 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítéletre (C-139/07 P, EU:C:2010:376) történő egyszerű hivatkozás nem minősül olyan sajátos érvelésnek, amely bizonyítja, hogy a kért dokumentumok saját jellegükre tekintettel ezen érdekek sérelmére vonatkozó általános vélelem hatálya alá tartoznak.

52 Másfelől a kért dokumentumok tartalmát illetően ugyancsak el kell utasítani a Parlament érvelését. Ugyanis, először is az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia bekezdésében szereplő, a közbiztonság védelmére vonatkozó kivételt illetően, a megtámadott határozatból kitűnik, hogy csupán „az elemzett dokumentumok némelyike” vagy „más elemzett [ajánlatkérések]” tartalmaznak olyan információkat, amelyek alkalmasak a közbiztonság sérelmére.

53 Márpedig, noha nem zárható ki, hogy a megtámadott határozatban felsorolt bizonyos információk hozzáférhetővé tétele ténylegesen sértheti a Parlament informatikai rendszerének biztonságát, meg kell állapítani, hogy maga a Parlament szerint ezen információk csupán korlátozott számú dokumentumban szerepelnek, nem pedig azok mindegyikében. Emellett a tárgyaláson a Parlament elismerte, hogy az információs rendszerére vonatkozó általános információk nyilvánosan elérhetők az Interneten, továbbá ezek közül némelyeket átvett az ajánlatkérésekben.

54 Másodszor, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő, a magánélet védelmére vonatkozó kivételt illetően a megtámadott határozat „Az ön kérelmének az [...] 1049/2001 rendelet 8. cikke alapján történő újbóli értékelése” elnevezésű címben szereplő B pontjának harmadik

bekezdéséből kitűnik, hogy „az elemzett ajánlatkérések némelyike személyes jellegű adatokat tartalmaz, [...] mint amilyen a Parlament személyi állománya egyes tagjainak teljes neve, valamint az intézmény számára szolgáltatást nyújtó tanácsadók teljes neve, szakmai profilja és szolgálati ideje.” Ellenkérelmének 156. pontjában a Parlament ugyancsak kifejti, hogy „több [ajánlat]kérés [...] személyes adatokat tartalmaz”.

- 55 Noha valóban nem kizárt, hogy a Parlament az 1049/2001 rendelet 4. cikke alapján megtagadhatja e személyes adatok hozzáférhetővé tételét, ez nem változtat azon, hogy e kivétel nem terjed ki nyilvánvalóan és teljes mértékben az összes kért dokumentumra, amit a Parlament végeredményben a tárgyaláson elismert. Emellett a keresetlevélhez és a Parlament ellenkérelméhez csatolt különböző ajánlatkérésekből kitűnik, hogy e tanácsadók neve, noha megtalálható az ajánlatkérésekben, az azokban szereplő információk és utasítások csupán kis részét jelentik. Így adott esetben elegendő volna ezeket kitakarni a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele előtt.
- 56 Harmadszor a Parlament belső döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételt illetően a Parlament a megtámadott határozat „Az ön kérelmének az [...] 1049/2001 rendelet 8. cikke alapján történő újbóli értékelése” elnevezésű címében szereplő D pontjában azzal érvel, hogy az általa elemzett dokumentumok többek között olyan kérdésekkel kapcsolatos információkat tartalmaznak, amelyekre nézve még semmilyen döntés nem született. Fennáll továbbá annak kockázata, hogy a szolgáltatók befolyásolják az intézmény személyi állományának a jövőben döntéseket meghozó tagjait, veszélyeztetve ezáltal a döntéshozatal zavartalanságát.
- 57 E tekintetben a Parlament nem állította, sőt nem is bizonyította, hogy a belső döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivétel nyilvánvalóan és teljes mértékben kiterjedne az ajánlatkérések tartalmára, mivel csupán bizonyos információk érintettek.
- 58 Végezetül sem a megtámadott határozat, sem az ellenkérelem nem tartalmaz olyan kézzelfogható körülményeket, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy a döntéshozatali eljárás súlyos sérelmének veszélye észszerűen előre látható és nem csupán hipotetikus. Többek között a Parlament semmiképpen nem támasztja alá, hogy a meghozott határozat elfogadása időpontjában veszélyeztetették vagy megkísérelték veszélyeztetni a folyamatban lévő döntéshozatali eljárást, sem olyan objektív okok fennállását, amelyek miatt észszerűen számítani lehet arra, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele esetén ilyen veszély állna fenn (lásd ebben az értelemben: 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 78. és 79. pont; 2016. szeptember 20-i PAN Europe kontra Bizottság ítélet, T-51/15, nem tették közzé, EU:T:2016:519, 30. és 32. pont). E tekintetben, a Parlament érvelésével ellentétben pusztán az a tény, hogy a felperes hozzá kíván férni az ajánlatkérésekhez, önmagában nem minősülhet a jövőbeli döntéshozatali eljárás zavartalanságának súlyos és előre látható megsértése bizonyítékának.
- 59 A fenti megfontolásokból következik, hogy a kért dokumentumok tartalmára nem terjednek ki nyilvánvalóan és teljes mértékben a hozzáféréshez való jog alóli, a közbiztonság, a magánélet és a döntéshozatali eljárások védelmére vonatkozó kivételek.
- 60 Következésképpen a Parlament nem hivatkozhatott az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia bekezdésében és e bekezdés b) pontjában, valamint e cikk (3) bekezdésében előírt, a közbiztonság, a magánélet és a döntéshozatali eljárások védelmére vonatkozó kivételek alkalmazására.

– Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében szereplő, a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivételről

- 61 A megtámadott határozatban a Parlament azzal érvel, hogy a kért dokumentumok egyrészt olyan gazdasági és technikai információkat tartalmaznak, melyek feltárhatják a Parlament vásárlói profilját a piac számára, másrészt olyan információkat, melyek a kiválasztott szolgáltatók sajátos szakértelmét és képességeit, valamint kereskedelmi stratégiáját és a harmadik felekkel kötött szövetségeket érinthetnek. A Parlament szerint a vállalkozások közötti összefonódások vagy az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás során küldött dokumentumokhoz hasonlóan a keretszerződések végrehajtásaként az ajánlatkérő által megfogalmazott ajánlatkérésekben szereplő információk a kereskedelmi érdekek sérelmének általános véelme alá tartoznak. E vélelem közelebbről a költségvetési rendeletből és a felhatalmazáson alapuló rendeletből ered, mivel azok nem írnak elő az e kérelmekhez való semmiféle hozzáférést.
- 62 A jelen ügyben igaz, hogy a Bíróság több alkalommal, köztük ajánlattevők közbeszerzések végrehajtása keretében tett ajánlata tekintetében elismerte, hogy a dokumentumok egyes kategóriáira azok jellegére tekintettel általános véelmek vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 101. pont; 2016. szeptember 21-i Secolux kontra Bizottság ítélet, T-363/14, EU:T:2016:521, 59. pont).
- 63 Mindazonáltal az ajánlatkérések esetén a kereskedelmi érdekek sérelmének általános véelme nem alapulhat sem a fenti 62. pontban hivatkozott, az ajánlattevők ajánlataihoz való hozzáférésre vonatkozó ítélkezési gyakorlaton, sem általánosabb értelemben a Parlament által az ellenkérelmében hivatkozott, az állami támogatások ellenőrzési eljárására vonatkozó, 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítéletben (C-139/07 P, EU:C:2010:376), sem a valamely összefonódásra vonatkozó, 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítéletben (C-404/10 P, EU:C:2012:393) követetthez hasonló érvelésen.
- 64 Ugyanis a 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet (C-139/07 P, EU:C:2010:376) és a 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet (C-404/10 P, EU:C:2012:393) alapjául szolgáló ügyek közös jellemzője az 1049/2001 rendelettől eltérő speciális szabályozás fennállása, amely pontosan meghatározza az iratokhoz vagy kért dokumentumokhoz való hozzáférést, mind a személyek, mind maguk az információk vonatkozásában.
- 65 Márpedig meg kell állapítani, hogy valamely közbeszerzési eljárástól és szerződés odaítéléséről szóló eljárástól eltérően a keretszerződés végrehajtásaként az ajánlatkérő által megfogalmazott ajánlatkérésekre a költségvetési rendelet és a felhatalmazáson alapuló rendelet jogvitára alkalmazandó változataiban semmiféle speciális rendelkezés nem vonatkozik, amely pontosan meghatározná vagy korlátozná az azokban szereplő, az ajánlatkérő által az ajánlattevőkkel vagy más pályázókkal közlendő vagy közölhető információkat. Többek között a felhatalmazáson alapuló rendelet 123. cikkének Parlament által hivatkozott (4) bekezdésének hatodik albekezdése csupán az értékre és az egyedi szerződések szerződéses partnereire vonatkozó információk e szerződések megkötését követő közzétételére vonatkozik. E rendelkezés tehát egyáltalán nem vonatkozik magukra a keretszerződések végrehajtásaként az ajánlatkérő által megfogalmazott ajánlatkérésekre.
- 66 Nem tekinthető tehát úgy, hogy a költségvetési rendelet és a felhatalmazáson alapuló rendelet pontos szabályokat tartalmaz a keretszerződések végrehajtásaként az ajánlatkérő által megfogalmazott ajánlatkérésekben szereplő információk közlésével kapcsolatban (lásd ebben az értelemben: 2015. június 11-i McCullough kontra Cedefop ítélet, nem tették közzé, T-496/13, EU:T:2015:374, 92. pont).
- 67 Másfelől az 1049/2001 rendelet és a költségvetési rendelet eltérő célra irányulnak, és nem tartalmaznak kifejezetten arra utaló rendelkezést, hogy az egyik elsőbbséget élvezne a másikkal szemben, így mindkét rendelet alkalmazását biztosítani kell oly módon, hogy azok egymással összeegyeztethetők legyenek, levetővé téve ezáltal a koherens alkalmazásukat (lásd ebben az értelemben: 2013. január 29-i Cosepuri

kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 85. pont; 2016. szeptember 21-i Secolux kontra Bizottság ítélet, T-363/14, EU:T:2016:521, 43. pont). Így a költségvetési rendelet 102. cikkében szereplő átláthatóság elvét össze kell egyeztetni a közérdek, a jogos kereskedelmi érdekek és a tisztességes verseny védelmével (lásd ebben az értelemben: 2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 49. pont).

- 68 Ezzel összefüggésben az uniós közbeszerzési szerződésekre vonatkozó szabályok torzulásmentes versenyen alapuló céljának elérése érdekében fontos, hogy az ajánlatkérők ne tegyenek hozzáférhetővé olyan, közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos információkat, amelyek tartalma a verseny torzítására használható akár a folyamatban lévő közbeszerzési eljárásban, akár későbbi közbeszerzési eljárásokban (2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 100. pont).
- 69 E tekintetben az ítélkezési gyakorlat elismerte, hogy az ajánlattevők ajánlataiban szereplő gazdasági és technikai elemek olyan jellegűek, hogy igazolják az érintett intézmény azon döntését, hogy megtagadja a nyertes ajánlattevő ajánlatához való hozzáférést. Ez a helyzet különösen akkor, ha az ilyen ajánlatok az ajánlattevők különös know-how-járól tanúskodnak (2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 99. pont).
- 70 Márpedig a keretszerződés végrehajtásaként az ajánlatkérő által megfogalmazott ajánlatkérés jellegére és tárgyára tekintettel nem vélelmezhető, hogy az ilyen dokumentum a szerződéses partnerre jellemző gazdasági és technikai adatokat tartalmaz vagy annak különös know-how-ját részletezi. Éppen ellenkezőleg, az ajánlatkérőtől, nem pedig annak szerződéses partnereitől származó ajánlatkérés általában azon feladat leírását tartalmazza, amelyet az ajánlatkérő a szerződéses partnerével kötött keretszerződés alapján elvégeztetni kíván. Főszabály szerint csupán az ajánlatkérésre adott válasz tartalmaz részleteket azon szolgáltatásokról, amelyeket a szerződéses partner az ajánlatkérőnek nyújtani kíván; a rendelkezésre bocsátani kívánt szakértők profilját és a szolgáltatások árát.
- 71 Másfelől a Parlament nem hivatkozhat arra, hogy az ajánlatkérések hozzáférhetővé tétele sértené az ő saját érdekeit azáltal, hogy feltárná a Parlament „vásárlói profilját” a piac számára. Ugyanis, még ha az elvégzendő feladatok és az azok elvégzéséhez szükséges munkanapok száma közötti kapcsolat hozzáférhetővé tétele lehetővé is tenné az ajánlattevők számára, hogy a jövőbeni közbeszerzések keretében leleplezzék a Parlament számítási technikáját, az a tény, hogy ezen ajánlattevők ismerhetik a múltban hasonló szolgáltatásért kért árat, inkább valódi versenyhelyzetet eredményez, semmint a verseny torzításához vezetne (lásd ebben az értelemben: 2012. december 6-i Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ítélet, T-167/10, nem tették közzé, EU:T:2012:651, 83. pont).
- 72 Következésképpen tekintettel a keretszerződés végrehajtásaként az ajánlatkérő által megfogalmazott ajánlatkérés jellegére, valamint a költségvetési rendelet és a felhatalmazáson alapuló rendelet célkitűzéseire, a Parlament nem hivatkozhat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében védett érdekek sérelmének általános vélelmére a kért dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata alóli mentesülés érdekében.
- 73 Emellett sem a megtámadott határozatból, sem a jelen ügy irataiból nem tűnik ki, hogy a kért dokumentumok tartalma nyilvánvalóan és teljes mértékben kiterjedne a fenti 72. pontban említett kivétel.
- 74 Ugyanis az ajánlatkérés főszabály szerint azon feladat leírását tartalmazza, amelyet az ajánlatkérő a szerződéses partnerével kötött keretszerződés alapján elvégeztetni kíván, valamint általános információkat is, többek között a projektek gyakorlati intézésével és követésével, a felelős személyekkel vagy akár az időszakonként készítendő jelentések alakjával kapcsolatban. Így nem nyert bizonyítást, hogy a kért dokumentumokban szereplő információk hozzáférhetővé tétele sértené a Parlament vagy harmadik személyek kereskedelmi érdekeit.

- 75 Következésképpen a Parlament nem hivatkozhat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében szereplő, a hozzáféréshez való jog alóli, a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivételre a kért dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának elvégzése és e dokumentumok nyilvánosságra hozatalának megtagadása érdekében.
- 76 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a Parlament nem bizonyította, hogy jellegük miatt az ajánlatkérésekre olyan általános vélelem vonatkozik, amely szerint azok hozzáférhetővé tétele sérthetné a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő kivételeket, vagy hogy tartalmuk miatt a hozzáféréshez való jog alóli valamely kivétel nyilvánvalóan és teljes mértékben kiterjedne e dokumentumok tartalmára.
- 77 Következésképpen a Parlament főszabály szerint köteles elvégezni az összes kért dokumentum konkrét és egyenkénti vizsgálatát annak megvizsgálása érdekében, hogy adott esetben legalább részleges hozzáférést lehet biztosítani e dokumentumokhoz. Mindazonáltal meg kell még vizsgálni azt is, hogy van-e lehetőség e kötelezettségtől való eltérés elfogadására azon munkateher észszerűtlen jellege miatt, amelyet e vizsgálat elvégzése a Parlament szolgálatai számára jelent.

Az észszerűtlen munkateher fennállásáról

- 78 Az ítélkezési gyakorlat szerint az arányosság elvéből az következik, hogy az intézmények – azokban a meghatározott esetekben, amikor a hozzáférhetővé tétel iránti kérelemmel érintett dokumentumok vagy a kihúzendó szakaszok mennyisége célszerűtlen adminisztratív terhet eredményezne – a megfelelő ügyintézéshez fűződő érdek megóvása céljából összevethetik egyrészt a hozzáférés kérelmezőjének érdekét, másrészt pedig a hozzáférés iránti kérelem feldolgozásából eredő munkaterhet (2001. december 6-i Tanács kontra Hautala ítélet, C-353/99 P, EU:C:2001:661, 30. pont; 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 27. pont).
- 79 Mindazonáltal e vizsgálati kötelezettségtől csak kivételesen lehet eltérni, egyedül akkor, ha a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata olyan rendkívül súlyos, az észszerű elvárhatóság kereteit meghaladó adminisztratív tehernek bizonyul (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 112. pont).
- 80 Továbbá, mivel az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés joga képezi a főszabályt, a kérelem folytán elvégzendő feladat észszerűtlenségén alapuló kivételre hivatkozó intézmény köteles az észszerűtlenség mértékét bizonyítani (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 113. pont; 2008. szeptember 10-i Williams és Bizottság ítélet, T-42/05, nem tették közzé, EU:T:2008:325, 86. pont).
- 81 Végül, ha az intézmény bizonyította a kérelemmel érintett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatához szükséges adminisztratív teher észszerűtlen voltát, akkor köteles egyeztetést megkísérelni a kérelmezővel, egyrészt azért, hogy a kérdéses dokumentumok megszerzésére vonatkozó érdekeltiségéről tudomást szerezzen, vagy azt a kérelmezővel pontosíttassa, másrészt azért, hogy konkrétan figyelembe vegye a rendelkezésére álló, a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatánál kevésbé kényszerítő lehetőségeket. Mivel azonban a dokumentumokhoz való hozzáférés joga képezi a főszabályt, az intézmény még ebben az összefüggésben is azt a lehetőséget köteles előnyben részesíteni, amelyik az észszerű elvárhatóság kereteit meghaladó adminisztratív tehernek nem minősül és egyben a kérelmező hozzáférési joga szempontjából a legkedvezőbb (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 114. pont).
- 82 Ebből adódóan az intézmény a konkrét és egyenkénti vizsgálat elől csak azután térhet ki, hogy minden más figyelembe vehető lehetőséget ténylegesen tanulmányozott, és határozatában aprólékosan kifejtette, miért jelentenek e más lehetőségek is észszerűtlen munkaterhet (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 115. pont).

- 83 A fenti 78–82. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben teljesül-e a három kumulatív feltétel, vagyis először is a kért dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatával járó munkateher észszerűtlennek bizonyul-e, másodszor a Parlament megkísérelt-e egyeztetni a felperessel, és harmadszor a Parlament keresett-e konkrét alternatív megoldást a kért dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatához képest.
- 84 Az első feltételt illetően a megtámadott határozatból, de főként az ellenkérelemből és a viszonzásból, valamint a Parlament által a tárgyaláson adott válaszokból kitűnik, hogy az összes ajánlatkérés megvizsgálása közel 1500 dokumentum manuális kiválogatását igényelné a több mint ezer dossziében elhelyezett 10 000 dokumentum közül. Ezen 1500 dokumentum, melyek átlagosan 12 oldal terjedelműek, összesen legalább 18 000 oldalt jelent, és kizárólag a Parlament Innovációs és Technológiai Támogatási Főigazgatósága által kezelt ajánlatkérések tartoznak ide. A tárgyaláson a Parlament kifejtette, hogy e szám csupán a kért dokumentumok 75%-át jelenti, mivel a fennmaradó 25% a Parlament más főigazgatóságainak irattáraiban található. Továbbá a Parlament emlékeztetett arra, hogy az ITS 08 ajánlati felhívás eredményeként tizenhat különböző tételre vonatkozó keretszerződéseket kötöttek, összesen 300 millió euró értékben, és a keretszerződéseket kilenc főigazgatóság hajtotta végre.
- 85 A fenti 84. pontban említett számokat a felperes nem vonta érdemben kétségbe. Észszerűen levonható tehát az a következtetés, hogy a kért dokumentumok száma igen nagy.
- 86 Igaz ugyan – ahogyan arra a Svéd Királyság rámutat –, hogy az oldalak számára tett pusztán utalás önmagában nem elegendő a konkrét és egyenkénti vizsgálatot járó munkateher értékeléséhez. Ugyanis a hozzáférés iránti kérelem megvizsgálásának elvégzéséhez szükséges munkateher e dokumentumok jellegétől, így a vizsgálat szükséges mélységétől is függ (lásd ebben az értelemben: 2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 111. pont).
- 87 Mindazonáltal az iratokból, többek között a Parlament által példaként benyújtott ajánlatkérésekből kitűnik, hogy e kérések legalább egy mellékletet tartalmaznak, amely az érintett projekt ajánlattételi dokumentációját részletezi. E melléklet több, eltérő tárgyra vonatkozó fejezetből áll. Igaz ugyan, hogy az ajánlattételi dokumentációk szerkezete mutathat némi hasonlóságot és bizonyos általános követelmények visszatérőek, ez nem változtat azon, hogy az ITS 08 ajánlati felhívással érintett tizenhat tétel tárgya eltérő. A szóban forgó projekt tárgyának és szakaszainak leírása, valamint az alkalmazandó technikai feltételek tehát a keretszerződés végrehajtásaként az ajánlatkérő által megfogalmazott egyes ajánlatkérések sajátosságának minősülnek és rendes vizsgálatot igényelnek.
- 88 Emellett a Parlament kifejtette, hogy az Innovációs és Technológiai Támogatási Főigazgatóság becslése szerint csupán az e főigazgatósághoz kapcsolódó ajánlatkérések kiválogatása 22 munkanapot venne igénybe egy teljes munkaidőben foglalkoztatott személy számára, míg a dokumentumok szelektálása és elemzése további 264 munkanapot igényelne egy kizárólag ezt a feladatot ellátó személytől. E műveletet el kellene végezni az érintett nyolc másik főigazgatóságon is, az Innovációs és Technológiai Támogatási Főigazgatósággal együttműködve, ami a különböző főigazgatóságok közötti további együttműködést és egyeztetést igényelne.
- 89 E tekintetben a felperesnek a tárgyaláson tett azon állítása, amely szerint elegendő volna létrehozni egy egyszerű számítógépes programot, amely képes felismerni az ajánlatkérésekben bizonyos adatokat és kitakarni azokat, nem elegendő a Parlament fenti 88. pontban szereplő magyarázatának megkérdőjelezéséhez. Ugyanis azon kívül, hogy ezen állítást semmi sem támasztja alá, az nem veszi figyelembe az ajánlatkérésben szereplő információk sokszínűségét és azt, hogy a kért dokumentumok sajátos tartalommal bírnak, amelynek hozzáférhetővé tételét a hozzáféréshez való jog alóli különböző kivételekre tekintettel kell megvizsgálni.

- 90 A fenti megfontolásokra tekintettel és a felperes részéről a Parlament által bemutatott számok és adott tájékoztatás pontatlanságának bizonyítását lehetővé tevő bizonyítékok bemutatása hiányában azt a következtetést kell levonni, hogy az összes kért dokumentum egyenkénti vizsgálata rendkívül nagy munkaterhet jelentene a Parlament számára.
- 91 A jelen ügy sajátos körülményei között ezen adminisztratív feladat észszerűtlennek tekinthető, mivel az összes kért dokumentumnak az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) és (3) bekezdésében, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt szigorú határidőn belüli, és főképpen a felperes által említett 2015. január 31-ig, azaz 32 munkanapon belül történő megvizsgálása magában foglalná több főigazgatóságon több személy teljes munkaidőben a kért dokumentumok megvizsgálására való beosztását, kizárólag a felperes érdekében. E személyek, akiket közérdekű feladatok ellátására vettek fel a Parlamenthez, és akiket közpénzből fizetnek, nem volnának tehát képesek ellátni a közérdek szolgálata céljából elsődlegesen rájuk bízott feladatokat, ami komolyan veszélyeztetné az érintett szolgálatok megfelelő működését.
- 92 Így a Parlament mérlegelhetette egyfelől a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréshez fűződő érdeket, másfelől az ebből eredő munkaterhet abból a célból, hogy megóvja a megfelelő ügyintézéshez fűződő érdeket (lásd analógia útján: 2001. december 6-i Tanács kontra Hautala ítélet, C-353/99 P, EU:C:2001:661, 30. pont).
- 93 Ami a második feltételt, vagyis a Parlament felperessel való egyeztetés megkísérlésére vonatkozó kötelezettségét illetően a Parlament 2014. december 3-i elektronikus leveléből kitűnik, hogy a Parlament felhívta a felperes figyelmét a kért dokumentumok jelentős számára és felhívta a felperest az e dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez fűződő érdekének pontosítására. A Parlament azt is felajánlotta a felperesnek, hogy keressenek az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (3) bekezdése értelmében vett méltányos megoldást, javasolva menetrend meghatározását a kért dokumentumok megvizsgálására, a felperes által pontosítandó prioritások függvényében.
- 94 Így a felperesnek lehetősége volt olyan megoldást keresnie a Parlamenttel, amely lehetővé tette volna számára a kért dokumentumokhoz való hozzáférést, anélkül hogy ez észszerűtlen munkaterhet jelentett volna, és esetleg megbénította volna a Parlament érintett szolgálatainak működését. Mindazonáltal, ahogyan az a fenti 95. pontban szerepel, a felperes egyáltalán nem élt e lehetőséggel.
- 95 Ami a kevésbé korlátozó alternatív megoldások keresésének kötelezettségét illeti, meg kell állapítani, hogy 2014. december 5-i elektronikus levelében a felperes eleve elutasította a Parlamentnek a fenti 93. pontban említett javaslatát, és semmiféle pontosítást nem nyújtott az őt elsődlegesen érdeklő tételekkel kapcsolatban. Éppen ellenkezőleg, a felperes jelezte, hogy tudomása szerint a kért dokumentumok elektronikus formában elérhetők a Parlament irattárában, és azok közzététele nem okozhat túlzott hátrányt, így még az említett 2015. január 31-i határidőre sem volna szükség. A felperes szerint továbbá ha a Parlamentnek tételenként két hónapra van szüksége, akkor az összes dokumentum vizsgálata három évet venne igénybe, vagyis két hónapot mind a tizenhat tétel esetében, ami a felperest megfosztaná jogaitól, az 1049/2001 rendeletet pedig a hatékony érvényesüléstől. A felperes tehát teljes egészében megismételte a hozzáférés iránti kérelmét, fenntartva a 2015. január 31-i határidőt.
- 96 Ugyanígy, a 2014. december 17-i elektronikus levélben a felperes megismételte a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele iránti kérelmét, legkésőbb a következő év januárjáig. A felperes szerint a Parlament magas szintű informatizáltságának köszönhetően ez teljességgel lehetséges. A felperes a méltányos megoldás keresésének állítólagos megtagadásával kapcsolatban azt is pontosította, hogy a Parlament azt javasolta, hogy a 7. tétel dokumentumainak elemzésével kezdje, amelyeknek már a felperes birtokában volt. Így a Parlament javaslata önmagában nem volt méltányos és inkább a felperes keresetének késleltetésére irányult. Végül a felperes jelezte, hogy a Parlamentnek a 6. tételhez kapcsolódó összes dokumentum hozzáférhetővé tételével kellett volna kezdenie.

- 97 A felperes sem vonta vissza a 7. tétel dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelmét, noha azok már a birtokában voltak. Márpedig, ahogyan a Parlament a tárgyaláson kifejtette, a 7. tétel dokumentumainak vizsgálatára is szükség volt, mivel azok hozzáférhetővé tétele azzal járhat, hogy a nyilvánosság számára is elérhetőek lesznek.
- 98 Emellett a keresetlevélben a felperes pontosította, hogy gyanúja szerint bizonyos szerződéseket szabálytalanul az ITS 08 ajánlati felhívás más tételeinél nyertes versenytársakra bíztak, különösen a 6. és a 8. tétel esetében. Tehát tökéletesen lehetséges volt számára, hogy a Parlamentet arra kérje, hogy először e két tétel dokumentumait elemezze. E tekintetben a felperes a keresetlevélben nem hivatkozhat arra, hogy hozzáférés iránti kérelmét kizárólag a közérdekhez és az átláthatóság elvének tiszteletben tartásához kapcsolódó megfontolások vezérelték, mivel e megfontolások egyáltalán nem tűnnek ki sem a hozzáférés iránti eredeti kérelméből, sem a megerősítő kérelméből.
- 99 Ráadásul, ahogyan arra a Parlament ellenkérelmében rámutat, az ITS 08 ajánlati felhívás tizenhat tételének leírásából kitűnik, hogy e tételek közül több teljesen más természetű szolgáltatásra vonatkozott, mint a 7. tétellel érintett szolgáltatások. A 7. tétel ugyanis olyan informatikai szolgáltatások fejlesztésére, azok kialakítására és karbantartására vonatkozik, mint amilyen a dokumentumkezelés vagy az internetes oldalak tartalomkezelése. Márpedig több tétel egyáltalán nem az ilyen szolgáltatások fejlesztésére vonatkozik, hanem olyan változatos szolgáltatásokat érint, mint például a távközlés (2. tétel), a felhasználók támogatása (3. tétel) vagy kutatás, tanácsadás és szakvélemények adása a távközlés és a biztonság terén (12. tétel). E tételek leírásából tehát világosan kitűnik, hogy a felperes nem hivatkozhat azok mindegyikére nézve azonos érdekre, ami igazolná az összes kért dokumentum 2015. január 31-ig történő hozzáférhetővé tételét.
- 100 Így a jelen ügy igen sajátos körülményei között, amikor a felperes bármiféle együttműködést mellőző magatartást tanúsít, és két alkalommal egyszerűen elutasítja a Parlament javaslatát, miközben tökéletesen ki tudná választani a számára elsőbbséget élvező dokumentumokat, a Parlament számára nem volt lehetőség arra, hogy az 1049/2001 rendeletben előírt szigorú határidőn belül más konkrét javaslatokat fogalmazzon meg, amelyek lehetővé tették volna a kért dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférést, annak érdekében, hogy összeegyeztesse a megfelelő ügyintézéshez fűződő érdeket a kért dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel fűződő érdekekkel.
- 101 E következtetést semmiképpen sem vonja kétségbe a felperes azon érve, amely szerint a 2014. december 3-i elektronikus levélben a Parlament azt sugallta, hogy az összes kért dokumentum vizsgálata több mint három évet venne igénybe. Ugyanis, egyrészt az ilyen értelmezést nem támasztja alá ezen elektronikus levél szövege, másrészt a kért dokumentumok vizsgálatának szakaszai és határideje pontosan megállapítható lett volna a Parlamenttel együtt, ha a felperes hajlandó lett volna meghatározni a prioritásait és rögzíteni a menetrendet, ahogyan azt a Parlament javasolta.
- 102 A fentiekből következik, hogy a jelen ügy igen sajátos körülményei között, tekintettel a szükséges munkateherre, a Parlament javaslatára és a felperes hozzáállására, a Parlament hivatkozhatott az észszerűtlen munkateherre az összes kért dokumentum konkrét és egyenkénti megvizsgálásának megtagadása érdekében, anélkül hogy köteles lett volna más elképzelhető megoldás hiányában a határozatában aprólékosan kifejteni azon okokat, amelyek miatt e más lehetőségek szintén észszerűtlen munkaterhet jelentenének. Következésképpen a Parlamentnek lehetősége volt arra, hogy teljes egészében megtagadja az e dokumentumokhoz való hozzáférést, anélkül hogy szükség volna felhívni az általa ténylegesen megvizsgált dokumentumok másolatának benyújtására.
- 103 Következésképpen az első jogalapot és ezáltal a keresetet el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a második jogalap elfogadhatóságát, amely nem érintené a megtámadott határozat jogszerűségét.

A költségekről

- ¹⁰⁴ Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Emellett az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket.
- ¹⁰⁵ A felperest, mivel pervesztes lett, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. A Svéd Királyság – beavatkozóként – maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) Az Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE a saját költségein felül viseli az Európai Parlament részéről felmerült költségeket.
- 3) A Svéd Királyság maga viseli saját költségeit.

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. december 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások

i — A jelen szöveg kulcskifejezéseket tartalmazó részében, valamint 65., 68., 69., 71., 84. és 100. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.